

Så lever hockeybröderna i dag

Christer och Tommy Abrahamsson är tvillingar och stora hockeyprofiler. Nyligen fyllde de 60.

I dag lever de helt olika liv. Den ene är förtidspensionär i Leksand och har bytt efternamn. Den andre är fiskare i Kungshamn.

Båda uttrycker sin oro för dagens hockey i Leksand och när samtalet handlar om framtiden säger Tommy att han skulle kunna tänka sig träna ett hockeylag tillsammans med Christer.

Historien om bröderna Abrahamsson börjar i Falun, där de växte upp inte långt från gamla brandstationen. Deras far var brandman.

Faktum är att både Christer och Tommy har arbetat på Göthes, som på den tiden låg i centrala Falun.

– Det var i början på 1960-talet. Jag satt bland annat i växeln och fick också arbeta på lagret, minns Christer.

Tommy hade det tuffare:

– Jag fick bära koks hela dagarna. Det var tungt och skitigt. På kvällen såg man ut som en sotare. Jag hade det tuffare än Christer. Samtidigt innebar bärandet att man blev grundtränad, berättar Tommy.

Högt pris

Åren gick och hockeyn tog över. De krönte sina karriärer med proffsspel i Nordamerika. Men det var i Leksand och i Tre Kronor som de blev folk-kära.

Efter karriären blev Christer tränare och förde bland annat Leksand till SM-final. Tommy slutade med hockeyn 1986 och blev fiskare.

Deras hockeykarriärer gav dem mycket, men Christer har samtidigt fått betala ett högt pris. De senaste åren har han fått genomgå en serie operationer.

– Därför har jag träben sedan två år tillbaka. Mina knän är helt slut, liksom högeraxeln. Det var för mycket sprutor på min tid. Jag fick ofta cortisonsprutor och smärtstillande sprutor. Sedan var det bara ut på isen och köra. Den inställningen ångrar jag i dag. Mitt råd till dagens unga hockeyspelare är att vara försiktiga och tänka först på sin kropp. Annars kan de bli som jag.

Christer säger att han aldrig kommer att kunna springa igen. Cykla och gå klarar han bara i lugn takt.

– Det värsta är att man inte kan motionera så man blir svettig. Jag är ju van att röra på mig. Det är inte kul, säger Christer, som i dag är förtidspensionerad.

Lider med Leksand

Men Christers engagemang för ishockeyn finns kvar. Liksom de flesta andra lider han med dagens hockeylag i Leksand.

– Det är beklagligt att det blivit så här. Vi vill ju kunna se elitseriehockey i Leksand. Det svider, men det går såhär när man köpt 140 spelare de senaste sex åren.

När Christer kommer in på ämnet hockey i Leksand så märks det att han fortfarande har mycket kvar att ge.

– Jag skulle vilja vara med och på något sätt hjälpa föreningen. Kommer frågan så ställer jag upp direkt. Det är många duktiga och kunniga hockeyprofiler i Leksand som känner samma sak.

Abris var namnet

Förresten, Christer heter inte Abrahamsson i efternamn. Numera är hans namn Abris.

– Alla sa ju Abris till mig och till slut var det enklast att byta efternamn berättar Christer.

– Jag kan inte förstå att Christer gjorde så, men det är hans beslut. Jag heter Abrahamsson, säger brorsan Thommy och skrattar.

Thommy fiskar

Han bor i Kungshamn och tillbringar fem av veckans sju dagar på havet i sin fiskebåt.

– Jag är nöjd med mitt liv. Detta är en dröm som jag hade redan som hockeyspelare.

När Thommy slutade hockeykarriären blev han fiskare i Sundsvall. Därefter flyttade han till Blekinge och numera bor han i Bohuslän. Det är möjligheterna att fiska som drivit honom till västkusten.

– Det finns gott om fisk i både Östersjön och här på västkusten. Men biologerna säger annat. Därför har antalet yrkesfiskare gått från 5 000,

när jag började, till 1 000 idag. Min räddning var att jag tidigt insåg att det skulle bli begränsningar fisket även på västkusten och därmed började jag enbart fiska havskräfta, som inte omfattas av några kvoter. Det är också en efterfrågad delikatess i Europa, säger Thommy, som är ute i sin båt från söndag till torsdag varje vecka. Sover gör han i båten. Så har det varit i 21 år.

– Jag älskar det här livet, även om det är tufft ibland, säger Thommy, som klarat sig från större krämpor efter karriären.

Blir de tränare?

Thommy berättar att han har en regelbunden kontakt med Christer. Det är ju enäggstvillingar. Det givna samtalsämnet är naturligtvis hockeyn i Leksand.

Plötsligt berättar Thommy att han flera gånger fick frågan av Christer om han inte kunde bli hans assisterande tränare.

– Christer höll på att övertala mig för tio år sedan. Då var han tränare ibland annat Malmö.

Sedan säger Thommy något som är både överraskande och spännande.

– Om några år, när jag går i pension och säljer båten, skulle det vara intressant att träna ett hockeylag tillsammans med Christer – om han vill det. Jag har ju under alla dessa år följt hockeyns utveckling på distans och kan grunderna.

Därmed kanske sagan och Christer och Thommy fortsätter.